

66.

Zákon

daný dne 2. srpna 1898;

platný pro markrabství Moravské, kterým vydávají se ustanovení v příčině zaopatřovacích požitků pro obecní a obvodní lékaře, jakož i pro vdovy a sirotky jejich, pak v příčině jízdného paušálu pro lékaře obvodní.

K návrhu zemského sněmu Mého markrabství Moravského vidí se Mi naříditi, jak následuje:

§ 1.

Každý definitivně ustanovený lékař obecní neb obvodní má nárok na požitky zaopatřovací, které po desíti služebních letech, bez přerušení dokonaných, do nichž počítati jest též rok ve vlastnosti prozatímné odbytý, obnášejí čtyřicet procent a za každý další služební rok dvě procenta posledního aktivního služného, které pro pensi lze počítati až do nejvyššího obnosu 500 zl.

Po čtyřicetileté služební době náleží tedy plně, pro pensi počítatelné služné jako požitek zaopatřovací, avšak jen až do nejvyššího obnosu 500 zl.

Při počítání služební doby buďtež zlomky jednoho roku, pokud převyšují šest měsíců, jako plný služební rok čítány.

§ 2.

Rovněž má každý definitivně ustanovený lékař obecní neb obvodní, pakli se oženil před dovršeným šedesátým rokem věku, nárok na zaopatřovací požitky pro své pozůstalé členy rodiny (vdovu a dítky), jestliže těmto nepřisluší výhody které stanoveny jsou Nejvyššími rozhodnutími ze dne 3. února 1856, čís. 113 ř. z., a ze dne 9. března 1857, čís. 95 ř. z., v kterémžto případě se tento nárok obmezí pouze na takto neuhrazený zbytek oněch požitků zaopatřovacích, které dle § 3. pozůstalým přísluší.

§ 3.

Zaopatřovací tyto požitky vyměřují se tím způsobem, že vdova po obecním neb obvodním lékaři obdrží jakožto pensi polovici jeho pense, pokud se týče polovici oné sumy, která by jejímu zemřelému manželu jako pense byla pří-